

ΔΑΦΝΗ ΚΑΙ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ

Καμαρωτή τριανταφυλλιά σὲ κήπο μέσ' ἀνοῦσε,
Κι' ὄλο ἀγάπη καὶ χαρά,
Μέσ' τὰ κλαδιά της τ' ἀνθηρὰ
Τ' ἀηδόνι κελαιδοῦσε.

Σιμά της δάφνη φουντωτή, ἀπὸ τὴν ζήλεια λιώνει,
Ποῦ τόσο λάμπει δροσερή,
Καὶ δὲν καθίζει νὰ χαρῆ
Τὴ νηότη της τ' ἀηδόνι.

— Ἔλα νὰ σμιξῶμε τὰ δυὸ τοὺς κλώνους μας, — τῆς κραίνει.
— Δόξα ἐγὼ, ἀγάπη σύ,
Λαλιὰ τ' ἀηδόνι, τί χρυσῆ
Ζωὴ θὰ μᾶς εὐφραίνει.

— Ἀγάπη ἔστην τριανταφυλλιά δὲν ψάλλει πιὸ τ' ἀηδόνι,
Στεῦς κλώνους σου σὰν κοιταχθῆ.
"Ὅποιος τὴ δόξα ὀρεχθῆ,
Τὸν ἔρωτα προδόνει . . .

Οκτώβριος, 1890.

ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ

Ο ΙΩΣΗΦ

(Ἀθηναϊκὴ . . . miniature)

Μανώλη Παρασκευᾶ

ὁ μέγαρον τῆς κυρίας Κιανταλίνη ἦτο ρυθμοῦ πομπιανού, ὁ σύζυγός της τραπεζίτης καὶ αὐτὴ ἐκ τῶν ιδρυτῶν τοῦ κύκλου τῶν distingués.

Ἡ κυρία Κιανταλίνη ἔζη ἐν τῷ μεγάρῳ της εὐτυχεστάτη, περιστοιχίζετο πάντοτε ὑπὸ κόσμου ἐκλεκτοῦ, αἱ ὀρέξεις της πᾶσαι ἐπληροῦντο ἀμέσως καὶ ὁ κ. Εὐάγγελος, ὁ σύζυγός της, ἦτον ὁ ταπεινότερος αὐτῆς θεράπων. Καὶ ὅμως ὁ αἴθριος αὐτῆς οὐρανὸς ἀπὸ τινος εἶχεν ἐπισκιασθῆ σημαντικῶς· ὁ εὐρωστος, ὁ μεγαλόσωμος, ὁ ἀκόλου-